

معرفی سازمان های واسطه ای به عنوان الگویی جدید به منظور

همکاری دولت، صنعت و دانشگاه در زمینه تحقیق و توسعه

بهرروز نوری^۱، رضا سلامی^۲

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت تکنولوژی، دانشگاه علامه طباطبایی، (Nouri.behrouz@gmail.com)

۲. عضو هیات علمی دانشگاه علامه طباطبایی، (rz_salami@yahoo.com)

چکیده

موضوع مشارکت دانشگاه، صنعت و دولت برای توسعه فناوری، پدیده جدیدی تلقی می شود که در سه دهه گذشته در کشورهای در حال رشد فزونی گرفته است. به هر حال به دلیل تفاوت در ساختارهای فرهنگی، اجتماعی و مکانیزم های حمایتی و همچنین اهداف این بازیگران چنین همکاری برای ایجاد و تداوم مشکل به نظر می رسد. اگر این رابطه به طور ضعیف برقرار شود، توسعه و پیشرفت تکنولوژی نیز به آهستگی میسر می گردد. در واقع همان وضعیتی است که در بیشتر کشورهای در حال رشد از جمله کشور ایران مشاهده می گردد. در این مقاله سعی بر آن است تا به معرفی ساختاری جدید به منظور همکاری های تحقیق و توسعه و شبکه های نوآوری با عنوان سازمان های واسطه ای پردازد. در ابتدا به انواع مدل های ارتباط دولت، صنعت دانشگاه (تریپل هلیکس) به منظور توسعه فناوری پرداخته و پس از آن به معرفی مدل جدیدی با ایفای نقش سازمان چهارمی به عنوان سازمان واسطه ای می پردازد که به بهبود این ارتباط کمک می نمایند. در بخش بعدی مقاله به نقش های این سازمان ها و کارکردهای آن ها پرداخته می شود و در نهایت مولفه های مورد نیاز به منظور اجرای مدل در عمل ارائه می شود. امید است که این سازمان معرفی شده به عنوان الگویی جدید به منظور بهبود ارتباط پویای همکاری های دولت، صنعت دانشگاه برای کشور ایران بوجود آید.

کلمات کلیدی: سازمان واسطه ای، تریپل هلیکس، تحقیق و توسعه، همکاری دولت، صنعت و دانشگاه